

Spillemandsstævnerne i Kulturhuset

Kulturhuset bliver en fast ramme for spillemandsstævnerne, først og fremmest fredags- og lørdagsarrangementerne. Huset med de mange større og mindre rum, trapper og gange viser sig at være en perfekt ramme om stævnet. Der bliver spillet overalt, også i gårdens hyggelige miljø. Naboskabet til hotellets gæster, som hellere vil sove end lytte på spillemandsmusik, bliver dog problematisk, og som løsning rykker man festen ud i Rosenhavestræde, hvor der i gode omgivelser bliver spillet til ud på den lyse morgen. Strædet lukkes for trafik, og her kan enhver forbigående slå sig ned i kortere eller længere tid uden at betale entré eller yde praktisk hjælp. Åbent og ligetil og i fin overensstemmelse med idéen bag stævnet og placeringen i bymidten.

Efter nogle år er stævnet vokset meget, og arrangørerne forsøger sig med nye lokaliteter på Katedralskolen på Holbækvej. Her er bedre plads, men desværre er akustikken i den store sal så vanskelig at have med at gøre, at man efter to stævner dér flytter tilbage i Kulturhuset.

For mange roskildensere er spillemandsstævnet lig med søndagens 'byfest' i Folkeparken, og det tiltrækker år efter år en

masse tilskuere. I et forsøg på at åbne stævnet i andre sammenhænge foreslår stævnegruppen, at der afholdes en koncert med nordisk spillemandsmusik i Roskilde Domkirke. Blandt årets inviterede gæster er nogle af de bedste svenske og nordiske musikere, så en koncert i domkirken kan blive en fin oplevelse. Ansøgningen til Me-

nighedsrådet bliver dog afvist med begrundelsen *manglende plads i koncertplanen*. Stævnegruppens fornemmelse er dog, at den egentlige grund handler om 'lødighed'. Spillemandsmusik og folkemusik er ikke fin nok til domkirken, som ellers har lagt rum til mange forskellige genrer fra klassisk og kirkemusik til jazz, beat og rocket rytmisk musik.

Birthe Edlich sang gamle viser, hun havde lært af sin mormor Olivia.

Her er et foto fra stævnet 1988, hvor hun synger sammen med sin gruppe Hansens Venner: Hans Pedersen, Eli Holton Johansen, Klaus Helse og Karen Andersen. Birthe Edlich døde i 2004.

Thore Hårdelin i snak med Ole Søegaard

Knud Pedersen

Nussere

En af stævnets hjælpergrupper er 'nusserne'. Begrebet opfindes af Lisser Rye Ejersbo, og behovet for en sådan funktion opstår, da nogle inviterede musikere ikke genkendes og derfor ikke bliver ordentligt budt velkommen ved døren.

I starten var det bare noget jeg gjorde uden at gøre det til en tjans, men efterhånden gik der ry om, at vi behandlede vores musikere særdeles godt og så satte jeg det i system og skrev op, hvad jeg gjorde, og hvad der var rimeligt at gøre i den retning, fortæller Lisser.

Alle indbudte musikere får herefter tildelt en nusser, som har til opgave at tage imod ved indgangen og byde velkommen, anvisne overnatning og instrumentopbevaring, udlevere spise- og ølkuponer, repetere tider for spising, workshops og koncerter. Nusserne bliver vigtige kontaktpersoner og værdifulde ambassadører for stævnet.

Evald og Hardy Thomsen modtager Den Europæiske Folkemusikpris på 10.000 DM ved stævnet i 1982